

Arrest

**nr. 351 240 van 6 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, dient op 23 september 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 12 maart 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 14 april 2025 wordt verzoeker gehoord op de zetel van het CGVS.

1.4. Op 30 september 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in hoofde van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, bent Tamil van etnische origine en christen. Tot uw dertigste levensjaar woonde u in Rasapathai Koppai South, gelegen in Jaffna in de Noordelijke Provincie. Na uw huwelijk met K. T. verhuisde u naar Vasavislan South, eveneens in Jaffna. U heeft een dochter die samen met uw echtgenote in Sri Lanka verblijft, evenals uw ouders, twee broers en twee zussen.

In Sri Lanka hielp u met het ophangen van de posters voor verkiezingscampagnes. U was niet specifiek gelinkt aan een politieke partij; eender welke partij het vroeg, daarvoor hing u de posters op. In oktober 2023 besloot u echter een winkel te openen. U stopte toen met het ophangen van de posters.

Op 6 juli 2024 kwamen 3 personen – leden van de politieke partij EPDP - naar uw winkel. Ze vroegen 4 miljoen roepies van u. U weigerde te betalen waarop ze begonnen u uit te schelden. Uiteindelijk verlieten ze uw winkel.

Op 8 juli 2024 kwamen de EPDP-leden opnieuw langs en vroegen ze opnieuw om het geld. Wederom weigerde u te betalen. Ze bedreigden u; ze zouden u vermoorden en uw winkel in brand steken. Uiteindelijk verlieten ze de winkel.

Hoewel het uw gewoonte was om in de winkel te slapen, besloot u die avond thuis te slapen. U sloot de winkel om 7 uur 30. Om 8 uur kwam u thuis aan. 10 minuten later kreeg u telefoon van de buurman van de winkel; hij vertelde dat uw winkel in brand stond. U en uw vrouw gingen meteen ter plaatse. De politie werd gebeld en kwam langs. U werd door de agenten uitgenodigd zich op 10 juli 2024 aan te melden op hun kantoor. Uw klacht werd daar geregistreerd. De agenten zeiden dat ze de brand gingen onderzoeken.

Uw vrouw vreesde nog steeds voor uw veiligheid. Samen besloten jullie dat het beter was dat u het land zou verlaten. U verliet Sri Lanka op 16 september 2024. Tijdens uw reis maakte u gebruik van een vals paspoort. U kwam hier in België aan op 21 september 2024 en diende op 23 september 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u vermoord te worden door de leden van EPDP.

Na uw vertrek uit het land werd uw vrouw aangevallen door onbekende mensen. Ze werd opgenomen in het ziekenhuis en diende nadien een klacht in bij de politie.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende originele stukken neer: uw Sri Lankaanse identiteitskaart, de vertaling van uw geboorteakte, de vertaling van de geboorteakte van uw dochter, uw huwelijksregistratie en uw handelsregistratie. Daarnaast legde u nog volgende kopieën neer: de registratie van uw aanklacht, het rapport van uw klacht, een brief van uw advocaat, het huurcontract van de winkel, de geboorteakte van uw vrouw, de geboorteakte van uw dochter, een medisch verslag van uw vrouw, badges van uw job als bewaker en een politierapport van uw vrouw haar zaak.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u vermoord te worden door leden van EPDP. Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan de terugkeervrees waar u zich op baseert. Dit omwille van volgende redenen:

Zo verklaarde u dat u verkiezingsposters ophing tot midden 2023. U hing posters op voor eender welke politieke partij en hing deze dan bovenop de posters van EPDP. U stopte met deze taken en opende vervolgens in oktober 2023 uw winkel. Toch meent u dat de problemen die u in 2024 ondervond het gevolg waren van uw activiteiten als posterhanger (CGVS p. 7-8). U gaat volledig voorbij aan het feit dat u - toen het eerste incident tussen u en de leden van EPDP plaatsvond – reeds een jaar gestopt was met deze werkzaamheden. Het is dan ook onduidelijk waarom de leden van EPDP een jaar later zouden overgaan tot het uiten van bedreigingen en de aanvallen op uw winkel. U slaagt er niet in hier een verklaring voor te geven.

Daarenboven beschikt u over geen enkel bewijsstuk dat uw werkzaamheden als posterhanger staat, wat de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnt. U maakte na afloop van het persoonlijk onderhoud kopieën van twee badges van een bewakingsfirma over; u meent de posters opgehangen te hebben toen u als bewaker rondwandelde in uw dorp (CGVS p. 9). Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat het om kopieën gaat, die vatbaar zijn voor manipulatie en waarvan de authenticiteit dus niet kan worden gegarandeerd. Bovendien moet worden gewezen op de context: in Sri Lanka is sprake van een hoge graad van corruptie, waardoor documenten uit dat land slechts beperkte bewijswaarde hebben. Hoe dan ook, zelfs als het CGVS geloof zou hechten aan de badges, dan blijkt uit de geldigheidsduur hoogstens dat u van 2008 tot 2010 werkte als bewakingsagent. Er is geen enkel bewijs dat u deze functie uitoefende tot 2023, noch minder toont u aan dat u tijdens uw diensturen verkiezingsposters ophing.

Hoe dan ook, op 6 juli 2024 kwamen 3 leden van EPDP bij u langs in de winkel. Op de vraag hoe u wist dat zij lid waren van deze politieke partij, antwoordde u dat u hen eerder had gezien terwijl ze actief waren voor de EPDP. U kon echter geen namen geven, noch slaagde u er in hen overtuigend te omschrijven; u komt niet verder dan algemeen te stellen dat het grote mensen waren (CGVS p. 8). Uw verklaringen weten niet te overtuigen. Klaarblijkelijk ging u na dit incident ook geen aangifte doen bij de politie.

Op 8 juli 2024 kwamen diezelfde leden opnieuw langs en werd u opnieuw bedreigd. Ditmaal dreigden ze ermee uw winkel in brand te steken indien u hen geen 4 miljoen roepies zou betalen. Hoewel u normaal gezien in de winkel slaapt, besloot u die nacht thuis te gaan slapen (CGVS p. 9). Dat u net op dat moment de winkel verlaat, doet de wenkbrauwen fronsen. Hoe dan ook, u was net thuis aangekomen toen u van de buurman van de winkel vernam dat uw winkel in brand stond. U ging meteen ter plaatse en begon met blussen (CGVS p. 6). Ter staving van de brand legt u foto's neer waarop uw afgebrande winkel te zien zou zijn. Echter is er op de foto's maar weinig brandschade te zien; zo verklaarde u dat u handelde in plasticen voorwerpen (CGVS p. 6), maar alle plasticen manden, slippers... zijn nog intact. Tussen de neergelegde stukken zit ook een foto van een zwartgeblakerde muur, echter kan hieruit niet worden afgeleid dat dit om een muur van uw winkel gaat. Hoe dan ook, uit geen van de neergelegde foto's kan geconcludeerd worden dat de EPDP leden verantwoordelijk zijn voor de brand.

Op 10 juli 2024 mocht u zich aanmelden bij de Sri Lankaanse politie om uw klacht te laten registreren. U legde verschillende documenten neer ter ondersteuning van uw aangifte (documenten 7-9). Het dient echter te worden opgemerkt dat het opnieuw om kopieën gaat, waarvan de bewijswaarde uitermate gering is. Dat deze stukken uw ongeloofwaardig bevonden relaas ondersteunen, ondergraaft verder de authenticiteit van de stukken. Over het document waarop uw klacht werd genoteerd, dient bovendien het volgende te worden opgemerkt: hoewel u de klacht indiende op 10 juli 2024, heeft het stuk 1 november 2024 als afgiftedatum. Daarenboven mist het fundamentele vormvereisten: zo ontbreekt zelfs een officiële hoofding, wat afbreuk doet aan de authenticiteit van het stuk. Bovendien wordt in geen van de documenten expliciet melding gemaakt van leden van de EPDP.

Na uw vertrek uit het land werd uw vrouw aangevallen door onbekende mannen (CGVS p. 5). U legt ter staving hiervan een medisch dossier neer, alsook een document van de politie. Wederom gaat het slechts om kopieën die bewijswaarde missen (zie supra). Daarenboven kan uit de stukken niet afgeleid worden dat de aanval ook maar iets te maken heeft met uw problemen in Sri Lanka.

Het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste (u reisde van Turkije naar België per auto) zonder er bescherming aan te vragen getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uwen hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Naast de eerder besproken documenten, legde u de geboorteakte, alsook de vertaling, van uw dochters geboorteakte neer, alsook de geboorteakte van uw vrouw. Deze stukken staven hoogstens hun identiteit, maar dragen verder niet bij ter ondersteuning van uw relaas. Dezelfde redenering geldt voor uw huwelijksakte. De handelsregistratie van uw winkel, alsook het huurcontract tonen aan dat u in Sri Lanka een pand huurde, hetgeen niet in twijfel getrokken wordt.

Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetwijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetwijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op

een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten (CGVS p. 4-5).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. Doorheen zijn verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de oude artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 4 en 7 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de onderzoekspllicht en van de gedeelde bewijslast.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen, en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt geen nieuwe stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 3 maart 2026 legt de verwerende partij, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarbij zij de COI Focus “Sri Lanka. Situatie bij terugkeer voor Tamils” van 15 oktober 2015 voegt.

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming op 23 september 2024 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

4.3. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (Parl.St. Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum

werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

4.4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming, zoals voorzien in artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

4.5. Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

5. Beoordeling van het beroep

5.1. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

5.1.1. Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, van Tamil-etnie en en afkomstig te zijn uit Jaffna. Bij een terugkeer naar Sri Lanka vreest hij te worden gedood door leden van de Eelam People's Democratic Party (hierna: de EPDP). Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. Ter staving van zijn verzoek legt verzoeker zijn originele Sri Lankaanse identiteitskaart, vertalingen van zijn geboorteakte en van de geboorteakte van zijn dochter, zijn huwelijksakte en de vertaling ervan, alsook zijn handelsregistratie neer. Daarnaast legt hij kopieën neer van de registratie en het verslag van zijn klacht, een brief van een advocaat, het huurcontract van zijn winkel, de geboorteakten van zijn echtgenote en dochter, medische stukken betreffende zijn echtgenote, badges van zijn tewerkstelling als bewaker en een politierapport betreffende de klacht van zijn echtgenote. Tevens legt hij foto's neer die volgens hem de brandschade aan zijn winkel aantonen.

De Raad herinnert eraan dat hij de bewijswaarde van de voorgelegde stukken soeverein mag beoordelen, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c); RvS 27 oktober 2022, nr. 15.076 (c)). Hij dient niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet-authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde hebben.

Dienaangaande wijst de Raad er vooreerst op dat de authenticiteit en de herkomst van gekopieerde documenten niet kan worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

Verder volgt uit de objectieve landeninformatie vervat in het administratief dossier (AD, stuk 6, Landeninformatie, COI Focus "*Sri Lanka: corruptie en documentenfraude*" van 14 april 2025) dat door de wijdverspreide corruptie en documentenfraude in Sri Lanka een breed scala aan valse en vervalste documenten in omloop is, gaande van paspoorten, identiteitskaarten, rijbewijzen en akten van de burgerlijke stand tot eigendomsakten, diploma's, politielegitimaties en politionele berichten. Het betreft zowel volledig gefabriceerde documenten als oneigenlijk verkregen documenten, authentieke documenten met valse informatie of onnauwkeurigheden en documenten die door middel van fraude zijn verkregen. Bijgevolg kan aan Srilankaanse documenten maar een geringe bewijswaarde worden gehecht.

De Raad stelt vast dat de neergelegde identiteits-, geboorte- en huwelijksdocumenten verzoekers identiteit, gezinssituatie en burgerlijke staat aantonen, elementen die niet ter discussie staan. De handelsregistratie en het huurcontract kunnen voorts ondersteunen dat verzoeker een handelsactiviteit uitoefende en over een winkelpand beschikte. De veiligheidsbadges tonen hoogstens aan dat verzoeker in 2008 en 2009 gedurende beperkte periodes als bewakingsagent werkzaam was, maar staven niet dat hij deze activiteit tot 2023 uitoefende of tijdens zijn diensturen verkiezingsaffiches ophing.

Wat de documenten met betrekking tot de door verzoeker bij de politie ingediende klacht in juli 2024 betreft, stelt de Raad vast dat het door verzoeker als politierapport aangeduide document geen officiële hoofding bevat. Het betreft een summier opgesteld formulier met als titel "*Acknowledgement of Complaint*". De rubriek "*Nature of Complaint*" bevat bovendien slechts een korte handgeschreven vermelding en geen omstandige weergave van de feiten die aan de grondslag liggen van de desbetreffende klacht. Aldus kan reeds uit de vorm en de beperkte inhoud van dit stuk worden afgeleid dat het enkel de registratie of ontvangst van een klacht bevestigt. Dit document kan dan ook hoogstens aantonen dat een klacht werd geregistreerd, doch niet dat leden van de EPDP verzoeker hebben bedreigd of zijn winkel in brand hebben gestoken. Een aangifte bij de politie geeft bovendien in beginsel louter de verklaringen weer van de persoon die melding maakt van een misdrijf. Het enkele gegeven dat een klacht bij de politie werd geregistreerd, biedt dan ook geen garantie voor de juistheid van de daarin opgenomen verklaringen en toont op zichzelf niet aan dat de gemelde feiten daadwerkelijk hebben plaatsgevonden, noch dat de door de aangever genoemde personen daarvoor verantwoordelijk zijn.

De foto's vormen geen bewijs van de voorgehouden feiten, aangezien foto's in het algemeen in scène kunnen worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar zijn wat betreft plaats, tijd en omstandigheden. Bovendien kunnen deze foto's hoogstens brandschade aan een handelsruimte aantonen, maar laten zij niet toe vast te stellen dat het om verzoekers winkel gaat, noch wat de oorzaak van de brand was, wie de daders waren of welk motief zij hadden.

De medische documenten betreffende verzoekers echtgenote bevatten aanwijzingen dat zij in januari 2025 na een fysieke aanval medisch werd onderzocht en behandeld. Deze stukken vermelden evenwel niet wie haar aanviel en laten niet toe een verband vast te stellen tussen deze aanval en de door verzoeker aangehaalde problemen met de EPDP. Het politierapport aangaande de klacht van verzoekers echtgenote betreft slechts een kopie. De authenticiteit en de herkomst van dit document kunnen daardoor niet met zekerheid worden nagegaan, nu kopieën gemakkelijk manipuleerbaar zijn en met knip- en plakwerk kunnen worden vervaardigd. Aan dit stuk kan dan ook slechts een beperkte bewijswaarde worden toegekend.

Hoewel verzoeker zich aldus heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken, gelet op hun inhoud en bewijswaarde, op zichzelf niet volstaan om de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie over het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

5.1.3. Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen van zijn advocaat ter terechtzitting, dient in navolging van de bestreden beslissing te worden besloten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

Daartoe wordt in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat (i) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij wegens zijn vroegere activiteiten als posterplakker door leden van de EPDP werd gevisieerd, nu hij reeds ongeveer een jaar met deze activiteiten was gestopt toen de beweerdde problemen begonnen en hij geen afdoende verklaring biedt waarom leden van de EPDP hem pas in juli 2024 zouden hebben benaderd;

(ii) hij slechts vage en weinig specifieke verklaringen aflegt over de drie personen die hem zouden hebben bedreigd, aangezien hij hun namen niet kent, hen niet overtuigend kan beschrijven en zijn overtuiging dat zij lid waren van de EPDP enkel steunt op de verklaring dat hij hen eerder bij activiteiten van deze partij had gezien; (iii) zijn handelwijze na de beweerde bedreigingen niet aannemelijk is, nu hij na het eerste incident geen klacht indiende en hij, hoewel de betrokken personen hem op 8 juli 2024 uitdrukkelijk zouden hebben bedreigd zijn winkel in brand te steken, diezelfde avond zijn winkel verliet en thuis ging slapen omdat hij niet dacht dat zij hun dreigement daadwerkelijk zouden uitvoeren; en (iv) het gegeven dat verzoeker verschillende Europese landen doorkruiste zonder er om internationale bescherming te verzoeken een negatieve indicatie vormt voor de ernst en de oprechtheid van zijn voorgehouden vrees.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten.

De Raad stelt hierbij aansluitend vast dat verzoeker bovendien slechts een beperkte kennis heeft van de verdere opvolging van de door hem aangehaalde klacht. Hoewel hij verklaarde dat zijn echtgenote een advocaat had ingeschakeld en dat deze advocaat zou hebben meegedeeld dat de zaak inmiddels bij de rechtbank aanhangig was, kende hij noch de naam van deze advocaat, noch de rechtbank waarbij de zaak zou zijn ingeleid (NPO, p. 4). Evenmin kon hij concrete informatie verstrekken over de stand van het politieonderzoek of de verdere gerechtelijke behandeling (NPO, p. 10). Van een verzoeker om internationale bescherming die zijn land stelt te hebben verlaten naar aanleiding van ernstige bedreigingen en de brandstichting in zijn winkel, kan evenwel redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich informeert over de stand van zaken met betrekking tot de door hem ingediende klacht. Dat verzoeker heeft nagelaten dit te doen, getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging.

Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in voormelde motieven in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoeker aanvoert dat bij de beoordeling onvoldoende rekening werd gehouden met stress, het tijdsverloop sinds de gebeurtenissen, culturele verschillen en het gebruik van een tolk, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker niet aantoonde dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud daadwerkelijk dermate gestresseerd was dat hij niet bij machte was om verklaringen af te leggen of dat niet mocht worden verwacht dat zijn relaas op een coherente en gedetailleerde wijze kon uiteenzetten. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze de beweerde stress zijn verklaringen zou hebben beïnvloed of van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Dient bovendien te worden opgemerkt dat, waar nog aangenomen kan worden dat het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in het geheugen van verzoekende partij te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress en het tijdsverloop tussen de beweerde feiten en het persoonlijk onderhoud geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat verzoeker verklaarde de tolk goed te begrijpen en aan het einde van het onderhoud bevestigde dat hij alle redenen voor zijn verzoek had kunnen uiteenzetten (NPO, p. 2 en p. 11). Hij maakte geen melding van enig probleem inzake de vertolking of het verloop van het persoonlijk onderhoud. Het louter verwijzen naar stress, culturele verschillen en het gebruik van een tolk volstaat dan ook niet om de vastgestelde vaagheden en onaannemelijkheden te verklaren.

Verzoeker voert verder aan dat de door hem neergelegde documenten ten onrechte grotendeels terzijde werden geschoven en in hun geheel en in samenhang met zijn verklaringen hadden moeten worden beoordeeld. Hij betoogt dat de commissaris-generaal zich voornamelijk heeft beperkt tot de vaststelling dat bepaalde stukken kopieën betreffen of dat de authenticiteit ervan niet kan worden gegarandeerd, terwijl de onmogelijkheid om een document te authenticeren of de herkomst ervan te verifiëren volgens hem niet volstaat om het buiten beschouwing te laten. De Raad stelt evenwel vast dat de commissaris-generaal deze documenten niet zonder meer heeft genegeerd, maar hun bewijswaarde heeft beoordeeld in het licht van de elementen die zij daadwerkelijk kunnen staven. Zoals hierboven uiteengezet, sluit de Raad zich aan bij de vaststelling van de commissaris-generaal dat de handelsregistratie en de huurovereenkomst hoogstens verzoekers handelsactiviteit en het gebruik van een winkelpand kunnen ondersteunen. De stukken in verband met de door verzoeker neergelegde klacht tonen hoogstens aan dat een klacht werd geregistreerd, maar vormen geen objectief bewijs van de daarin aangehaalde feiten of van de betrokkenheid van leden van de EPDP. De foto's tonen brandschade aan een handelsruimte, zonder dat daaruit de oorzaak, daders of hun

motief kunnen worden afgeleid. Ook de medische en politionele stukken betreffende verzoekers echtgenote tonen geen verband aan tussen de aanval op haar en verzoekers beweerde problemen met de EPDP. Deze stukken volstaan, ook in onderlinge samenhang en samen gelezen met verzoekers verklaringen, niet om de ongeloofwaardig bevonden kernelementen van zijn vluchtrelaas alsnog aannemelijk te maken. Verzoeker beperkt zich ertoe een andere appreciatie van deze stukken voor te staan, doch brengt geen concrete elementen aan die afbreuk doen aan de hiervoor vastgestelde beperkte bewijswaarde ervan.

De verwijzing naar algemene informatie over de EPDP en haar banden met de Sri Lankaanse autoriteiten kan evenmin volstaan om verzoekers vrees vervolging aannemelijk te maken. Dat de EPDP zich in het verleden schuldig zou hebben gemaakt aan intimidatie, afpersing en geweld, toont op zichzelf niet aan dat verzoeker persoonlijk door leden van deze partij werd bedreigd of dat zij zijn winkel in brand staken. Het komt aan verzoeker toe om *in concreto* aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert. De loutere verwijzing naar algemene landeninformatie volstaat daartoe niet.

Waar verzoeker aanvoert dat hij wegens zijn vroegere activiteiten als posterplakker door leden van de EPDP werd gevisieerd, dat drie leden van deze partij hem op 6 en 8 juli 2024 om geld vroegen en bedreigden en dat zij vervolgens zijn winkel in brand staken, beperkt hij zich in wezen tot het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van zijn reeds afgelegde verklaringen over de problemen die hij in Sri Lanka met de EPDP zou hebben gekend en het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, doch zonder *in concreto* in te gaan op de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Nu verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gevisieerd werd door leden van de EPDP waren, is ook zijn betoog over een hem toegeschreven politieke overtuiging en over het ontbreken van doeltreffende overheidsbescherming niet dienstig. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er immers geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden voor de erkenning als vluchteling.

Wat verzoekers kritiek betreft op het motief dat hij in de landen van doorreis geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, stelt de Raad vast dat dit motief overtollig is. Verzoekers kritiek op dit motief kan dan ook niet leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing en is derhalve niet dienstig.

5.1.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij wordt gevisieerd als Tamil afkomstig uit het noorden van Sri Lanka, een bevolkingsgroep die volgens hem structureel wordt blootgesteld aan discriminatie, willekeurige arrestaties en stigmatisering als vermeende aanhangers van de LTTE en die, ondanks het formele einde van het conflict, vooral in het noorden onder verhoogd toezicht blijft staan, merkt de Raad op dat uit de bij aanvullende nota bijgebrachte COI Focus "*Sri Lanka. Situatie bij terugkeer voor Tamils*" van 15 oktober 2025 blijkt dat het loutere profiel van Tamil uit Sri Lanka op zichzelf niet volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming.

Uit deze COI Focus blijkt dat Sri Lanka in de loop van 2021 en 2022 in een diepe en ongeziene financiële crisis terechtkwam, wat eind februari 2022 aanleiding gaf tot het ontstaan van een brede protestbeweging die de Aragalaya (of 'de strijd') wordt genoemd. Deze massale burgerprotesten hebben in juli 2022 geleid tot het vertrek van de Rajapaksa's en tot de benoeming van Ranil Wickremesinghe als nieuwe president. In de daaropvolgende maanden liet Wickremesinghe acht in het buitenland actieve Tamilorganisaties van de officiële regeringslijst van verboden organisaties schrappen, stond hij toe dat de Tamilversie van het volkslied opnieuw gezongen wordt bij officiële gelegenheden, en draaide hij verschillende bepalingen van het 20ste amendement terug, waardoor de bij de president gecentraliseerde macht opnieuw enigszins werd gedecentraliseerd. De presidents- en parlementsverkiezingen in het najaar van 2024 resulteerden vervolgens in de installatie van een nieuw politiek establishment onder leiding van president Anura Kumara Dissanayake van de National People's Power (hierna: de NPP). De NPP heeft tijdens zijn verkiezingscampagne actief de steun van de Tamilminderheid gezocht door beloftes te doen waarmee het komaf wil maken met het traditionele, etnisch-religieus verdelende beleid van de naoorlogse leiders (de Rajapaksa's). Hun aangekondigde beleid is gericht op een vreedzaam samenleven tussen alle Sri Lankanen (Tamils, moslims en de boeddhistische Sinhalezen). De NPP heeft in dit verband ook beloftes gedaan over de teruggave van land dat na het einde van de burgeroorlog door het leger werd ingenomen, over de vrijlating van Tamils die gedetineerd zijn voor feiten van terrorisme, over de intrekking van de *Prevention of Terrorism Act* (PTA) en over maatregelen om de economische ontwikkeling in het noorden en oosten van het land te stimuleren. Hoewel uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de nieuwe regering nog niet veel van deze beloftes heeft kunnen waarmaken, blijkt wel dat sprake is van een verbetering van de mensenrechtensituatie van de Tamils en dat Tamils anno 2024-2025 niet langer louter wegens hun etnische afkomst in de negatieve aandacht van de autoriteiten staan. Eerder dan zich te richten op Tamils, ligt de prioritaire focus van de Sri

Lankaanse autoriteiten sinds de Paasaanslagen van 2019 voornamelijk bij de moslimgemeenschap, en sinds de Aragalaya van 2022 (waarbij de Tamilgemeenschap geen rol heeft gespeeld) bij critici van het overheidsbeleid, waaronder journalisten, mensenrechtenactivisten, en sociale media-activisten. Wel richten de autoriteiten nog altijd hun aandacht op Tamils (al dan niet verbonden met de LTTE) die zich in het kader van hun publieke activiteiten (burgermaatschappij, politiek, journalistiek, sociale media) actief inzetten voor de herdenking van de slachtoffers van de burgeroorlog, het lot van tijdens de burgeroorlog verdwenen personen, de berechting van oorlogsmisdadigers en de problematiek van de landrechten. Daarnaast blijkt dat de monitoring door de Sri Lankaanse autoriteiten van personen die buiten Sri Lanka activiteiten verrichten voor Tamil organisaties voornamelijk zou voorkomen in het Verenigd Koninkrijk en in andere landen met een significante Tamil diaspora. Verder komt het beeld naar voren dat de Sri Lankaanse autoriteiten vooral prominente figuren van verboden Tamilorganisaties in de gaten houden.

Uit de door de verwerende partij bijgebrachte informatie kan derhalve niet worden afgeleid dat iedere Tamil uit Sri Lanka louter wegens zijn etnie of herkomst wordt vervolgd. De door verzoeker in zijn verzoekschrift aangehaalde informatie leidt niet tot een andere conclusie. In zoverre verzoeker verwijst naar het rapport van Human Rights Watch, getiteld *“Recurring Nightmare: State Responsibility for ‘Disappearances’ and Abductions in Sri Lanka”*, en naar informatie van de Immigration and Refugee Board of Canada, stelt de Raad vast dat deze informatie reeds van 2008 dateert dan wel betrekking heeft op de periode 2014-2017 en bijgevolg minder actueel is dan de COI Focus van 15 oktober 2025.

Verzoeker verwijst daarnaast naar een bericht van Human Rights Watch van 26 augustus 2024, dat steunt op een rapport van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Mensenrechten van 22 augustus 2024. Uit dit bericht blijkt weliswaar dat personen van Tamil-etnie in bepaalde omstandigheden het slachtoffer kunnen worden van willekeurige detentie, foltering en andere mensenrechtenschendingen en dat de Prevention of Terrorism Act nog steeds tegen vermeende critici, onder wie Tamils, werd aangewend. Uit dit bericht kan evenwel niet worden afgeleid dat het loutere profiel van Tamil uit Sri Lanka op zichzelf volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming. Voor zover verzoeker zich op het onderliggende OHCHR-rapport beroept, stelt de Raad vast dat hij dit rapport niet bij zijn verzoekschrift voegt en evenmin preciseert welke concrete elementen daaruit afbreuk zouden doen aan de voormelde beoordeling.

Ook het door verzoeker aangehaalde artikel van Tamil Guardian van 19 september 2025 leidt niet tot een ander besluit. Dit artikel bespreekt een rapport van CIVICUS over de beknotting van de civiele ruimte onder de NPP-regering en vermeldt dat Tamilactivisten, mensenrechtenverdedigers, personen die acties organiseren rond verdwenen personen, journalisten en deelnemers aan herdenkingsactiviteiten nog steeds met toezicht, ondervraging, intimidatie en strafrechtelijke vervolging kunnen worden geconfronteerd. Het artikel heeft aldus betrekking op Tamils met een zichtbaar activistisch, journalistiek of maatschappelijk profiel en bevestigt niet dat de Tamilbevolking in het noorden louter wegens haar etnische afkomst wordt vervolgd. Deze informatie ligt bovendien in de lijn van de COI Focus van 15 oktober 2025, waaruit blijkt dat vooral Tamils die zich actief inzetten voor politiek of maatschappelijk gevoelige kwesties in de negatieve belangstelling van de autoriteiten kunnen staan.

Uit de door beide partijen aangebrachte landeninformatie kan derhalve niet blijken dat verzoekers Tamil-etnie en herkomst uit het noorden van Sri Lanka volstaan om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen.

5.1.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen. Om dezelfde redenen voldoet verzoeker evenmin aan de voorwaarden voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5), gelezen in samenhang met de artikelen 9, 10 en 13 van Verordening (EU) 2024/1347.

5.2. Beoordeling van subsidiaire beschermingsstatus

5.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder a) van de Verordening (EU) 2024/1347 stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

5.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder b) van de Verordening (EU) 2024/1347 beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker de voorgehouden vervolgingsfeiten voor zijn vertrek uit Sri Lanka niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn en evenmin kan blijken dat hij louter omwille van zijn profiel als Tamil vervolging riskeert in geval van terugkeer.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

5.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat er in het rechtsplegingsdossier geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er actueel in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikel.

5.2.4. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom hij niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, merkt de Raad op dat uit de motieven van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat aan het asielrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. In de bestreden beslissing wordt voorts gesteld dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dat de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, zoals verzoeker betoogt, blijkt dus niet uit de bestreden beslissing.

5.2.5. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347.

5.3. Ingevolge het geheel aan bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoeker niet voldoet aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Hij toont evenmin aan dat hij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

5.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.5. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, benadrukt de Raad dat het onderzoek in het kader van onderhavig beroep beperkt is tot de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, zoals voorheen geregeld in de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en thans in Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend zesentwintig door

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS